

Nr 136.

Av herr **Ström, Fredrik**, om anslag till humanitär hjälp till behövande i Finland och Norge.

Den nordiska enheten, grundvalen för de nordiska folkens frihet och oberoende, är genom de timade händelserna i högsta fara, och därmed har även Sverige råkat i en ytterst farofull och olycklig belägenhet. Sverige tillkommer nu att i Nordens och eget intresse söka trots läget vidmakthålla de nordiska banden för att vid första lägliga tillfälle knyta dem ännu fastare.

Viktigt är under dessa förhållanden att Sverige, därtill drivet av sina humanitära ideal, gör allt för att hjälpa de övriga nordiska folken i deras olyckor. En av dessa olyckor är den hungersnöd, som råder i Finland och Norge, samt en annan den bostadsbrist, som krigets härjningar framkallat i dessa länder. Även om vi i Sverige själva ha det svårt och måste hushålla med våra tillgångar, så ha vi det i förhållande till våra frändefolk rätt väl beställt. I en sådan situation måste vi taga även av våra egna små tillgångar för att hjälpa fränder och grannar så som fordom bönderna i de svenska byarna under oår. Detta är också något som både kristendomen och arbetarklassens solidaritetslära har lärt oss. Vi ha redan gjort mycket, men nöden i Finland och Norge växer med varje dag. Att ytterligare hjälpa blir en bjudande plikt. Allt kan härvidlag icke lämnas åt det enskilda initiativet. Även staten bör träda hjälpande till.

Om staten ansloge en viss summa för inköp av livsmedel i Nord- och Sydamerika, vore det kanske icke otänkbart att ernå överenskommelse med de krigförande parterna att ett fartyg med livsmedel till de hungrande i Finland finge fritt passera. I fråga om Norge synas varma kläder och svenska trähus vara det viktigaste. Då Sverige har ont om textilvaror, borde undersökas, om icke inköp i Amerika av råvaror kunde ske under fri lejd för hittransport mot garanti att de i Sverige färdiggjorda kläderna komma de norska nödlidande till del. Svenska trähus böra kunna utan svårigheter fabriceras i Sverige och sändas till de förstörda norska städerna.

En särskild fara hotar de finska och norska barnen genom bostads- och hungersnöden. Vore det icke riktigt att Sverige åtog sig att underhålla vissa barnhem i dessa länder och att i Sverige mottaga ett större antal barn från de värst lidande områdena? Kanske kunde föreningen Rädde barnen vara villig att med statsunderstöd ordna denna sak.

Det bör slutligen framhållas, att denna och liknande hjälp till Finland och Norge även är ett svenskt intresse. Skulle svårare hungersnöd krossa folkhälsan i våra grannländer, kan en dylik olycka ej undgå att medföra faror i flera avseenden för vårt eget land och folk. Vad vi göra för Finland och

Norge göra vi för oss själva. Om det finns trångsynta och egoistiska människor som ej inse detta, så inser dock folkets flertal vad som står på spel. En hjälp till Finlands och Norges hungrande och frysande folk skall helt säkert gillas av det stora flertalet svenska medborgare.

I anslutning till vad sålunda anförts föreslås,

att riksdagen måtte bevilja ett belopp av tio miljoner kronor att med fem miljoner till vardera Finland och Norge användas för inköp av livsmedel, kläder och bostäder till behövande i dessa broderländer,

samt att överlämna åt K. M:t att närmare organisera denna hjälpaktion.

Stockholm den 23 januari 1941.

Fredrik Ström.
